

התבודדות. אין זה מקרה נדיר, במחלקת האי שקטים, לראות אדם עוזב את מטתו או מפטיק את שיחתו עם מישהו, ללכת לשכב על הרצפה באחד המסדרונות. כעבור זמן, יקום כאשר ששכב.

סירוב. כאשר הגיעה שעת הצהריים, התיישבה החולה ליד השולחן לאכול ושתי האחיות חייבות להאכילה, למרות רצונה. המזון הניתן בבית החולים עומד על רמה גבוהה מזו שבחוק.

התעקשות. האחות אמרה לחולה להכנס לשכב בחדרה. אולם משום מה החליטה החולה לסרב, היא רוצה להשאר בחוץ. במקרים אלה חייבת האחות האחראית להכניס את החולה לחדרה בכוח. בדרך כלל נשמעים החולים להוראות האחיות (במחלקת הנשים) והאחים (במחלקת הגברים). אולם גם במצביהם השקטים, הם מוצאים אפשרות למלא את הוראות האחיות בליווי מעשה או מבט סרבני כאילו בקשו להוכיח את עצמאותם, את אי-תלותם ברצון האחיות והעולם החיצוני בכללו.

אי = שקטים

מלבד חלוקתם לשתי מחלקות (גברי רים לחוד ונשים לחוד) מתחלקים החולים לשני סוגים יסודיים: שקטים ואיי-שקטים. החולים השקטים חיים בחדרים פתוחים. ניתן להם הופש נייטר להסתובב ורק כאשר עוברת עליהם התקפה, הם מוכנסים לחדרים סגורים. ברגעים אלה יכול החולה להפוך פתאום לאדם מסוכן ביותר. הוא זורק כל הבא לידו — צלחות, כסאות כגרים — מתנפל על חולים אחרים או על האחיות, צועק ומשתולל. במצב זה, עוזד החולה גם להתעלל בגופו הוא מבלי לדעת מה שהוא עושה.

במקרים מסויימים יש צורך להכניס את החולה לחדר בידוד ולמנוע ממנו תנועה חפזית עד אשר יירגע. המטרה עצמה מחוברת לרצפה. מחוסר חרדי בידוד, בהם אפשר להחזיק את החרד לה המשתולל מבלי שהדבר ישפיע על שאר החולים, נאלצים להשאיר את החולים במקומותיהם במחלקות הגרדי לות.

אין כמעט אחות או אח בבית החו- לים שלא עבר את "טבילת האש" שלו — התנפלות אחד החולים, לפעמים מסוכנת — המשאירה סימנים ברורים על גוף המטפל. בכל זאת, יודעים הם כי החולים דומים לילדים הנתונים למצבי רוח רגועים החולפים באותה פתאומיות בה באו.

אולם אין משתמשים במעילי הלחץ המפורתיים, המהדקים את זרועות החולה לגופו ושוללים ממנו כל אפשרות להניעו.

